

Οι τύμβοι του Μεγανησίου

Ομιλήτρια:

Δρ Ολυμπία Βικάτου

Προϊσταμένη Εφορείας Αρχαιοτήτων

Αιτωλοακαρνανίας και Λευκάδος

Η 3^η συνάντηση

του Μυκηναϊκού σεμιναρίου

θα πραγματοποιηθεί στις **19:00**

στο **Αμφιθέατρο Α. Αργυριάδη**

(Κεντρικό Κτήριο Πανεπιστημίου Αθηνών

Πανεπιστημίου 30)

Το Μεγανήσι, στα ανατολικά της Λευκάδας, είναι το μεγαλύτερο νησί του εσωτερικού αρχιπελάγους του Ιονίου, που εκτείνεται μεταξύ Λευκάδας, Ιθάκης και των δυτικών ακαρνανικών ακτών. Το ΝΔ άκρο του νησιού αποτελεί η χερσόνησος «Πόδι», μια στενή λωρίδα γης μήκους 6,5χλμ. με απότομα κατακόρυφα πρανή και λίγες ελαιόφυτες εκτάσεις στις πλαγιές της, ακατοίκητη και απροσπέλαστη μέχρι το 2011.

Στη χερσόνησο αυτή το 2011 εντοπίστηκαν κατόπιν υπόδειξης κατοίκου του νησιού επτά τύμβοι, που είχαν λαθρανασκαφεί. Η Εφορεία Αρχαιοτήτων Αιτωλοακαρνανίας & Λευκάδας πραγματοποίησε ανασκαφική έρευνα σε σύντομες περιόδους κατά τα έτη 2011, 2013 και 2014, με ιδιαίτερα σημαντικά αποτελέσματα, καθώς προέκυψαν πολύ ενδιαφέροντα στοιχεία για την κατοίκηση του χώρου κατά το τέλος της Μυκηναϊκής περιόδου. Συγκεκριμένα, ερευνήθηκαν συνολικά 15 τύμβοι Υπομυκηναϊκής εποχής, οι οποίοι εντοπίστηκαν σε σημεία κοντά στην κορυφογραμμή και στις πλαγιές. Πρόκειται για εντυπωσιακά μνημεία, κατασκευασμένα σε περίοπτη θέση με απεριόριστη θέα προς το Ιόνιο, τα ευ-

ρήματα των οποίων οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ανήκαν σε πολεμιστές. Επιπλέον, σε μικρό ευλίμενο πλάτωμα κοντά στη θάλασσα, στη θέση «Μυλί», ερευνήθηκαν οικιστικά κατάλοιπα, πλησίον ενός από τους τύμβους. Ενδιαφέρον στοιχείο είναι επίσης η ύπαρξη κεραμικής της μυκηναϊκής – υπομυκηναϊκής περιόδου στα πλέον απόκρημνα σημεία της χερσονήσου, στις θέσεις «Καστρί», «Τούρλο» και «Σαμάρια». Τα μέχρι τώρα δεδομένα αποτελούν τα πρώτα δείγματα για μια νέα αρχαιολογική θέση του τέλους της μυκηναϊκής εποχής και των Σκοτεινών αιώνων, που περιλαμβάνει μια ιδιότυπη εκτεταμένη νεκρόπολη και μία εγκατάσταση. Η περίοδος αυτή παραμένει άγνωστη ακόμα στη γειτονική Λευκάδα, το πλησιέστερο νησί με το οποίο έχει την πλέον άμεση επικοινωνία, όπου τα τελευταία μόλις χρόνια έχουν προκύψει δεδομένα της τελευταίας μυκηναϊκής περιόδου. Αποκαλύπτεται ωστόσο έντονα σε ένα μικρό νησί που βρισκόταν πάνω στα σημαντικά θαλάσσια περάσματα του Ιονίου τοποθετώντας το Μεγανήσι, μετά την Κεφαλονιά, την Ιθάκη και την Αιτωλοακαρνανία, στο χάρτη της «Πολιτιστικής Κοινής» της Δυτικής Ελλάδας.

Οργανωτική Επιτροπή

Νάγια Πολυχρονάκου-Σγουρίτσα, Ιφιγένεια Τουρναβίτου, Αιμιλία Μπάνου, Χαρίκλεια Μπρεκουλάκη

The Tumuli of Meganissi

speaker:

Dr Olimpia Vikatou

Director, Ephorate of Antiquities in
Aetolia, Acarnania and Leukas

The 3rd meeting of the
Mycenaean Seminar will be at **19:00**
in the **A. Argiriadis Amphitheatre**
(Central building of the University of Athens
Panepistimiou 30)

The lecture will be held in Greek.

Meganissi, east of Lefkas, is the largest island in the part of the Ionian sea lying between Lefkas, Ithaca and the western Acarnanian coast. The chersonese of “Podi” in the southwest edge of the island, is a narrow strip, 6,5km long, with steep, vertical slopes and a few olive groves on some of the slopes, uninhabited and unapproachable until 2011.

In 2011 were identified on Meganissi seven tumuli, with the help of a local resident of the island, all of which had been illegally excavated. The local Archaeological Service conducted an excavation for brief periods during 2011, 2013 and 2014, with particularly significant results, yielding very important evidence for the occupation of the area during the end of the Mycenaean period. More specifically, a total of 15 tumuli of the SubMycenaean period were investigated, located near the top and on the slopes of the chersonese. They are impressive monuments, built in a prominent position, with an unlimited view of the Ionian sea, the finds from which suggest that their occupants had been warriors. In addition to

that, on a small piece of flat land by the sea, with access to a good harbor, at the site of “Myli”, near one of the tumuli, were investigated settlement remains. Another interesting aspect of the site is the discovery of Mycenaean and SubMycenaean pottery at the steepest parts of the chersonese, at the sites of “Kastri” “Tourlo” and “Samaria”. The extant evidence provides the first indications for the existence of a new archaeological site of the end of the Mycenaean era and of the Dark Ages, which included an extensive, idiosyncratic necropolis and a settlement. This period is still unattested at the neighbouring island of Lefkas, the nearest island to the site with which direct contacts have been established, and where recent investigations have uncovered remains of the last Mycenaean period. The latter is being now identified, quite emphatically, on a small island lying on the important sea roads of the Ionian sea, thus placing Meganissi, after Kephallonia, Ithaca, Aetolia and Acarnania, on the map of the “cultural koine” of western Greece.

The Organising Committee:

Nagia Polychronakou-Sgouritsa, Iphiyenia Tournavitou, Emilia Banou, Harikleia Brekoulaki